

Minister Rozwoju,
Pracy i Technologii

Data: 08 grudnia 2020
Znak sprawy: DMP-II.053.74.2020

Pan Łukasz Chrzęszcz

Dotyczy: petycji z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie zmiany przepisów art. 31zzca ustawy z dnia 2 marca 2020 r., „wprowadzonego tarczą 4.0”.

Szanowny Panie,

w odpowiedzi na petycję z dnia 25 listopada 2020 r. uprzejmie dziękuję za przekazane spostrzeżenia i propozycje oraz proszę o przyjęcie poniższych informacji.

W obecnym stanie prawnym, w myśl art. 31zzca ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. poz. 374 z późn. zm.) rada gminy może, w drodze uchwały, zwolnić z opłaty, o której mowa w art.11[1] ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (dalej: ustawa o wychowaniu w trzeźwości), należnej w 2020 r. lub przedłużyć termin na jej wniesienie. Art. 31zzca dotyczy wyłącznie opłaty należnej w 2020 r., tj. opłaty, którą dany podmiot zobowiązany jest wnieść w 2020 r.

Odnosząc się do pytania dotyczącego wprowadzenia przepisów regulujących kwestię opłaty w 2021 r., pragnę zapewnić, że Ministerstwo na bieżąco analizuje sytuację branży gastronomicznej w związku z wprowadzonymi obostrzeniami i nie wyklucza podjęcia stosownej interwencji legislacyjnej w tym temacie.

Odnosząc się do propozycji wprowadzenia możliwości zastosowania zwolnień z opłaty za zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych w zależności od tymczasowej sytuacji dotyczącej okolicy punktu sprzedaży, która mogłaby wpływać na zmniejszenie poziomu sprzedaży napojów alkoholowych, podkreślić należy, że wysokość opłaty za zezwolenie jest uzależniona od rocznej wartości sprzedaży napojów alkoholowych w roku poprzednim.

Mechanizm ten sprawia, że obniżenie wartości sprzedaży wpływa także na obniżenie wysokości opłaty za zezwolenie, jednak maksymalnie do wysokości opłaty za zezwolenie uiszczanej po raz pierwszy, przed wydaniem zezwolenia. W tej sytuacji wprowadzanie zwolnień z uwagi na zdarzenia czy uwarunkowania losowe, nie znajduje uzasadnienia.

Odnosząc się do ostatniego z postulatów, dotyczącego umożliwienia radzie gminy ustalania wysokości opłaty za zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych, wskazać należy, że niezwykle trudno jest ocenić skutki, jakie przedmiotowa zmiana mogłaby wyrzucić i czy istotnie sprzyjałaby kształtowaniu lokalnej polityki przeciwdziałania problemom powodowanym przez spożywanie alkoholu. W tym miejscu podkreślić należy, że rada gminy obecnie posiada szereg innych upoważnień w omawianym zakresie. Zgodnie z art. 12 ustawy o wychowaniu w trzeźwości rada gminy ustala maksymalną liczbę zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na terenie gminy oraz może ustalić maksymalną liczbę zezwoleń odrębnie dla poszczególnych jednostek pomocniczych gminy. Rada gminy ustala również zasady usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych oraz może ustalić ograniczenia w godzinach nocnej sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży. Maksymalna liczba zezwoleń, usytuowanie miejsc sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych oraz godziny sprzedaży napojów alkoholowych uwzględniają postanowienia gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych.

Z poważaniem

Z upoważnienia

Zbigniew Wojciechowski
zastępca dyrektora departamentu

[podpisano elektronicznie]